

[Kaj V. Andersen.]

lidt på ministeren og ministeriet med henblik på udformningen af dette cirkulære.

Vi fik ikke udgifterne til kirkeblade holdt uden for rådighedsbeløbet; det må vi så vende tilbage til en anden gang. Det står stadig væk på ønskesedlen, og det står stadig væk også på vor ønskeseddel, at vi får cirkulæret endeligt ophævet, det er en helt anden ting. Men vi synes altså, der er opnået noget. Vi synes, der er tale om en lovforbedring, og derfor tager venstre sit eget lovforslag tilbage og anbefaler, at vi stemmer for det foreliggende lovforslag med de stillede ændringsforslag, som der er almindelig enighed om i kirkeudvalget.

Jeg vil nok sige, at det var ønskeligt, om den debat, som disse lovforslag har rejst i offentligheden, kunne smitte af og holde sig i gang så at sige indtil menighedsrådsvalgene i november måned i år. Disse menighedsrådsvalg er jo som oftest omgivet af stor stilhed. Man har noget i mine øjne så forargeligt som fredsvalg. Det var tænkeligt, at der nu kunne blive luftet ud i en række menighedsråd landet over, fordi der er vakt fornyet interesse for, hvad der egentlig foregår i disse folkevalgte råd.

Jeg vil bare til slut sige, at arbejdet i kirkeudvalget i modsætning til i andre folketingsudvalg har været konstant meget spændende og sagligt og også hyppigt overordentlig morsomt. Det vil jeg gerne takke formanden og kollegerne for.

Samuelson: Vi nåede så atter en gang til enighed om en kirkelig lovgivning, og det synes jeg vi skal være glade for. Jeg synes også, det må være på sin plads at takke udvalgsformanden, hr. Gorrson, for hans myndige ledelse af forhandlingerne.

Det er ikke, fordi den enighed, vi er nået til, er en enighed, som jeg er særlig betaget af. Jeg kan fortsat vanskeligt forstå, at det, at præstens stilling i menighedsrådet skulle undergå en smule ændring, har kunnet bevirke en sådan storm, som vi har været udsat for, men jeg mener, det er rigtigt, at vi har lyttet til, hvad folk ville. Når de nu ønsker, at præsten fortsat skal sidde som medlem af menighedsrådet, så må vi bøje os for det. Men jeg tror, at udviklingen trods alt går i den retning, at der i løbet af nogle år vil være betydelig færre præster, som er

formænd for menighedsrådene, og jeg tror da godt, at kirkeministeren kan regne med, at det lovforslag, som har været til behandling, i sit oprindelige udseende måske kan fremsættes om en halv snes år.

Med hensyn til rådighedsbeløbene har vi atter haft en debat om disse små beløb med den store virkning. Jeg er tilfreds med det resultat, vi er nået til. Jeg er glad for, at der kommer et cirkulære, som vil understrege, at disse rådighedsbeløb fortsat skal anvendes til almindelige folkekirkelige formål og ikke til noget andet, altså at man heller ikke må bruge beløbene til ting, som man kan ordne under den sociale lovgivning eller under fritidslovgivningen.

Hr. Kaj V. Andersen finder, at det cirkulære, som kommer, vil bevirke, at rådighedsbeløbene bliver betydelig friere, end de har været tidligere. Det kan jo være en smagssag; jeg mener, at det radikale venstre kan acceptere den cirkulæreskrivelse, der kommer. Den er udtryk for en vis liberalisering, men der er stadig væk det styr på rådighedsbeløbene, som der bør være.

Jeg er lidt bekymret, når hr. Kaj V. Andersen allerede nu bebuder, at han om ganske kort tid igen vil komme med et lovforslag om disse rådighedsbeløb. Vi, der nu har beskæftiget os med disse rådighedsbeløb de sidste 4-5 år, kunne måske godt trænge til en lille pause i den sag.

Vi kan altså tilslutte os det forlig, der er indgået, og vi kan stemme for de ændringsforslag, der er stillet. Og så vil jeg da sige, som de andre ordførere har sagt, at det har været meget spændende, at en så lille sag har kunnet give så voldsom en offentlig debat. Det er egentlig meget betagende.

Morten Lange: Behandlingen af dette lovforslag har været ganske interessant. Ved første behandling her i salen var den almindelige velvilje udtrykt i almindelige ord udbredt hos ordførerne. Det var ganske interessant at se, da vi tog behandlingen op i det kirkelige udvalg, at vi meget hurtigt fandt ud af, at ingen af ordførerne havde forstået, hvad lovforslaget egentlig gik ud på, i hvert fald ikke i detaljer. Det viser nytten af at have udvalgsbehandling. Det skal vi glæde os over. Jeg tænker med rædsel på, hvad der ville være sket, hvis vi havde gjort det, vi tænkte på engang, nemlig